

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2008/92/WE

z dnia 22 października 2008 r.

dotycząca wspólnotowej procedury w celu poprawy przejrzystości cen gazu i energii elektrycznej dla końcowych odbiorców przemysłowych (Wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

jących na ich konkurencyjność i dlatego powinny zachować charakter poufny.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 285 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 90/377/EWG z dnia 29 czerwca 1990 r. dotycząca wspólnotowej procedury w celu poprawy przejrzystości cen gazu i energii elektrycznej dla końcowych odbiorców przemysłowych⁽²⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona⁽³⁾. Ponieważ mają być do niej wprowadzone kolejne zmiany, należy przededogować odnośne przepisy w celu zapewnienia jasności.

(2) Przejrzystość cen energii, w stopniu wzmacniającym warunki zapewniające niezakłóconą konkurencję w ramach wspólnego rynku, jest niezbędna dla urzeczywistnienia oraz sprawnego funkcjonowania wewnętrznego rynku energii.

(3) Przejrzystość może przyczynić się do zlikwidowania dyskryminacji odbiorców poprzez zwiększenie ich wolności wyboru między różnymi źródłami energii oraz różnymi dostawcami.

(4) Obecnie stopień przejrzystości waha się w zależności od źródła energii, państwa członkowskiego lub regionu Wspólnoty, tym samym podając w wątpliwość osiągnięcie wewnętrznego rynku energii.

(5) Jednakże ceny płacone przez przemysł we Wspólnocie za używaną energię stanowią jeden z czynników wpływa-

(6) System standardowych odbiorców stosowany przez Urząd Statystyczny Wspólnot Europejskich (Eurostat) w jego publikacjach dotyczących cen oraz system cen, wprowadzony dla głównych przemysłowych odbiorców energii elektrycznej, zapewnia, że przejrzystość nie jest przeszkodą dla zachowania poufności.

(7) Konieczne jest zwiększenie liczby kategorii odbiorców stosowanych przez Eurostat do poziomów, na których odbiorcy pozostają reprezentatywni.

(8) W ten sposób przejrzystość cen dla odbiorców końcowych zostałaby osiągnięta bez naruszania niezbędnej zasady poufności umów. W celu zachowania poufności warunkiem opublikowania ceny jest istnienie co najmniej trzech odbiorców w danej kategorii.

(9) Te informacje dotyczące gazu i energii elektrycznej używanej przez przemysł dla końcowych odbiorców energii umożliwią również dokonywanie porównań z innymi źródłami energii (ropa naftowa, węgiel, paliwa kopalne, odnawialne źródła energii) oraz z innymi odbiorcami.

(10) Zarówno przedsiębiorstwa dostarczające gaz i energię elektryczną, jak też odbiorcy gazu i energii elektrycznej podlegają, niezależnie od stosowania niniejszej dyrektywy, zasadom konkurencji określonym w Traktacie, w rezultacie czego Komisja może wymagać przekazywania informacji o cenach i warunkach sprzedaży.

(11) Znajomość obowiązujących systemów cenowych tworzy część przejrzystości cen.

(12) Informacje dotyczące podziału odbiorców na kategorie oraz wielkości odpowiadających im udziałów rynkowych stanowią również część przejrzystości cen.

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 25 września 2008 r.

⁽²⁾ Dz.Ú. L 185 z 17.7.1990, s. 16.

⁽³⁾ Zob. załącznik III część A.

- (13) Przekazywanie informacji do Eurostatu na temat cen i warunków sprzedaży odbiorcom i stosowanych systemów cenowych, jak również na temat podziału odbiorców na kategorie według wielkości zużycia, powinno zapewnić Komisji wystarczające podstawy do podjęcia decyzji, jeśli to konieczne, o odpowiednich działaniach lub wnioskach legislacyjnych w świetle sytuacji na wewnętrznym rynku energii.
- (14) Dane dostarczane Eurostatowi będą bardziej wiarygodne, gdy przedsiębiorstwa same je zestawiają.
- (15) Znajomość systemu podatkowego i opłat parafiskalnych istniejących w każdym państwie członkowskim jest istotna do zapewnienia przejrzystości cen.
- (16) Musi istnieć możliwość weryfikowania wiarygodności danych dostarczanych Eurostatowi.
- (17) Osiągnięcie przejrzystości zakłada publikację i rozpowszechnianie cen oraz systemów cenowych najszerzej jak to możliwe wśród odbiorców.
- (18) W celu realizacji przejrzystości cen energii system powinien być oparty o wypróbowaną specjalistyczną wiedzę oraz metody opracowane i stosowane przez Eurostat, dotyczące przetwarzania, weryfikacji oraz publikowania danych.
- (19) W perspektywie urzeczywistnienia wewnętrznego rynku energii należy zapewnić sprawne działanie systemu przejrzystości cen w najszybszym możliwym terminie.
- (20) Jednolite wprowadzenie w życie niniejszej dyrektywy może nastąpić we wszystkich państwach członkowskich dopiero wtedy, kiedy rynek gazu ziemnego, szczególnie w odniesieniu do infrastruktury, osiągnie dostateczny poziom rozwoju.
- (21) Środki niezbędne dla wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 ustanawiającej warunki wykonania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (22) W szczególności należy przyznać Komisji uprawnienia do wprowadzania koniecznych zmian do załącznika I i II w świetle napotkanych szczególnych problemów. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, środki te muszą zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą określoną w art. 5a decyzji 1999/468/WE.
- (23) Ponieważ nowe elementy wprowadzone do niniejszej dyrektywy dotyczą wyłącznie procedury komitetu, nie wymagają one transpozycji przez państwa członkowskie.
- (24) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku III część B,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Państwa członkowskie podejmują kroki niezbędne do zapewnienia, że przedsiębiorstwa dostarczające gaz lub energię elektryczną do końcowych odbiorców przemysłowych, określonych w załączniku I i II, przekazują Urzędowi Statystycznemu Wspólnot Europejskich (Eurostat) w formie przewidzianej w art. 3 informacje:

- 1) o cenach i warunkach sprzedaży gazu i energii elektrycznej końcowym odbiorcom przemysłowym;
- 2) o stosowanym systemie cenowym;
- 3) o podziale odbiorców oraz odpowiadających temu wielkościach poszczególnych kategorii zużycia, przy zapewnieniu reprezentatywności tych kategorii na poziomie krajowym.

Artykuł 2

1. Przedsiębiorstwa określone w art. 1 gromadzą dane przewidziane w art. 1 ust. 1 i 2 na dzień 1 stycznia i 1 lipca każdego roku.

Dane te, zestawione zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 3, przekazywane są Eurostatowi oraz do właściwych organów państw członkowskich w terminie dwóch miesięcy.

2. Na podstawie danych, o których mowa w ust. 1, Eurostat każdego roku w maju oraz w listopadzie publikuje, we właściwej formie, ceny gazu i energii elektrycznej dla odbiorców przemysłowych w państwach członkowskich oraz stosowane systemy cenowe.

3. Informacje przewidziane w art. 1 pkt 3 są przekazywane co dwa lata Eurostatowi oraz do właściwych organów państw członkowskich.

Informacji tych nie publikuje się.

Artykuł 3

Przepisy wykonawcze dotyczące formy, treści i wszystkich pozostałych cech informacji przewidzianych w art. 1 zostały określone w załączniku I i II.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

Artykuł 4

Eurostat nie ujawnia danych dostarczonych mu na podstawie art. 1, które mogłyby, ze względu na swój charakter, stanowić tajemnicę handlową. Do takich poufnych danych statystycznych przekazywanych Eurostatowi mogą mieć dostęp jedynie urzędnicy Eurostatu i mogą je wykorzystywać jedynie do celów statystycznych.

Akapit pierwszy nie stoi jednak na przeszkodzie opublikowaniu danych w formie zagregowanej, nieumożliwiającej identyfikacji poszczególnych transakcji handlowych.

Artykuł 5

Jeśli Eurostat stwierdzi istotne ze statystycznego punktu widzenia nieprawidłowości lub brak spójności danych przekazywanych na mocy niniejszej dyrektywy, może zwrócić się do organów krajowych o pozwolenie na kontrole właściwych deagregowanych danych, jak również metod obliczania lub oceny stanowiących podstawę dla zagregowanych danych, w celu oceny, a nawet zmiany wszelkich informacji uznanych za nieprawidłowe.

Artykuł 6

W razie potrzeby Komisja dokonuje koniecznych zmian w załącznikach I i II w świetle napotkanych szczególnych problemów. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą wskazaną w art. 7 ust. 2.

Zmiany takie obejmują jednak jedynie techniczne elementy załączników I i II i nie mogą zmieniać ogólnej struktury systemu.

Artykuł 7

1. Komisję wspomaga komitet.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, przy uwzględnieniu przepisów zawartych w jej art. 8.

Artykuł 8

Raz do roku Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie podsumowujące funkcjonowanie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 9

W przypadku gazu ziemnego niniejsza dyrektywa nie będzie wykonywana w państwie członkowskim w terminie do pięciu lat od dnia wprowadzenia tego źródła energii na dany rynek.

Zainteresowane państwo członkowskie w sposób wyraźny i niezwłocznie informuje Komisję o dacie wprowadzenia tego źródła energii na rynek krajowy.

Artykuł 10

Dyrektywa 90/377/EWG, zmieniona aktami wymienionymi w załączniku III część A, traci moc, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku III część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku IV.

Artykuł 11

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 12

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 22 października 2008 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady
J.-P. JOUYET
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CENY GAZU

Ceny gazu dla końcowych odbiorców przemysłowych ⁽¹⁾ należy zebrać i opracować zgodnie z następującą metodologią:

- a) Należy zbierać ceny płacone przez końcowych odbiorców przemysłowych dokonujących zakupu gazu ziemnego dostarczanego w systemie sieciowym na własne potrzeby.
- b) Uwzględnia się wszystkie rodzaje przemysłowego wykorzystania gazu, ale system nie obejmuje odbiorców wykorzystujących gaz:
 - w celu wytwarzania energii elektrycznej w elektrowniach lub elektrociepłowniach,
 - w celach nieenergetycznych (np. w przemyśle chemicznym),
 - w ilościach przekraczających 4 000 000 gigadżuli (GJ) rocznie.
- c) Rejestrowanie cen opiera się na systemie zakresów standardowego zużycia określonych na podstawie rocznego zużycia gazu.
- d) Ceny należy zbierać dwa razy w roku, na początku każdego półrocza (styczeń i lipiec); będą one stanowić średnią cenę gazu płaconą przez końcowego odbiorcę przemysłowego w poprzednim półroczu. Pierwsze sprawozdanie zawierające dane dotyczące cen dla Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich (Eurostat) będzie dotyczyło sytuacji z dnia 1 stycznia 2008 r.
- e) Ceny należy wyrażać w walucie krajowej za 1 GJ. Stosowana jednostka energii jest mierzona na podstawie wartości opałowej górnej (GCV).
- f) Ceny muszą zawierać wszystkie pobierane opłaty: opłaty sieciowe plus zużyta energia minus ewentualne rabaty lub premie plus inne opłaty (najem licznika, opłaty stałe itd.). Opłaty instalacyjne nie są uwzględniane.
- g) Ceny należy zarejestrować jako średnie ceny krajowe.
- h) Państwa członkowskie opracowują i wdrażają opłacalne procedury w celu zapewnienia reprezentatywnego systemu przetwarzania danych opartego na następujących zasadach:
 - ceny odzwierciedlają średnie ważone ceny, przy czym jako współczynnik wagowy stosowane są udziały rynkowe zbadanych dostawców gazu. Średnia arytmetyczna cen będzie podawana wyłącznie w przypadkach, gdy nie ma możliwości obliczenia średniej ważonej. W każdym przypadku państwo członkowskie gwarantuje, że badanie obejmuje reprezentatywną część rynku krajowego,
 - udziały rynkowe powinny być oparte na ilości gazu, za jaką dostawca gazu wystawił faktury dla końcowych odbiorców przemysłowych. W miarę możliwości udziały rynkowe należy obliczać osobno dla każdego zakresu standardowego zużycia. Informacjami wykorzystanymi przy obliczaniu średnich ważonych cen zarządza państwo członkowskie, przestrzegając zasad poufności,
 - w celu zachowania poufności dane odnoszące się do cen będą przekazywane tylko wówczas, jeśli w danym państwie członkowskim jest przynajmniej trzech odbiorców końcowych w każdej z kategorii określonych w lit. j).
- i) Należy przekazać trzy poziomy cen:
 - ceny bez podatków i opłat,
 - ceny bez VAT i innych podatków podlegających zwrotowi,
 - ceny zawierające wszystkie podatki, opłaty i VAT.

⁽¹⁾ Pojęcie „końcowi odbiorcy przemysłowi” może obejmować innych odbiorców, niebędących osobami fizycznymi.

- j) Ceny gazu zostaną obliczone dla następujących kategorii końcowych odbiorców przemysłowych:

Końcowi odbiorcy przemysłowi	Roczne zużycie gazu (GJ)	
	Najniższe	Najwyższe
Zakres I1		< 1 000
Zakres I2	1 000	< 10 000
Zakres I3	10 000	< 100 000
Zakres I4	100 000	< 1 000 000
Zakres I5	1 000 000	<= 4 000 000

- k) Co dwa lata Eurostatowi wraz ze styczniowym sprawozdaniem dotyczącym cen przekazane zostaną informacje dotyczące zastosowanego systemu przetwarzania danych, w szczególności: opis badania i jego zakres (liczba zbadanych dostawców, łączny odsetek reprezentowanego rynku itd.) oraz kryteria wykorzystane przy obliczaniu średnich ważonych cen oraz łącznego zużycia dla każdego zakresu. Pierwsze sprawozdanie dotyczące systemu przetwarzania danych będzie dotyczyło sytuacji z dnia 1 stycznia 2008 r.
- l) Raz do roku Eurostatowi wraz ze styczniowym sprawozdaniem dotyczącym cen przekazane zostaną informacje dotyczące głównych średnich cech i czynników wpływających na ceny zebrane dla każdego zakresu zużycia.

Informacje te zawierają:

- średnie współczynniki obciążenia dla końcowych odbiorców przemysłowych, odpowiadające każdemu zakresowi zużycia, obliczone na podstawie całkowitej dostarczonej energii i średniego maksymalnego zapotrzebowania,
 - opis rabatów udzielanych w przypadku dostaw przerywanych,
 - opis opłat stałych, z tytułu najmu licznika lub innych opłat istotnych na poziomie krajowym.
- m) Raz do roku wraz ze styczniowym sprawozdaniem dotyczącym cen należy również przekazać informacje dotyczące stawek i metody obliczania, jak również opis podatków nakładanych na sprzedaż gazu końcowym odbiorcom przemysłowym. Opis musi zawierać wszelkie opłaty niebędące podatkami, obejmujące koszty systemu, oraz zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych.

Opis podatków zawiera trzy wyraźnie oddzielone sekcje:

- podatki, opłaty, opłaty niebędące podatkami i inne opłaty, w tym opłaty skarbowe, niewyszczególnione w fakturach wystawionych końcowemu odbiorcy przemysłowemu. Pozycje opisane w tym punkcie zostaną zawarte w zebranych danych w ramach poziomu cen: „Ceny bez podatków i opłat”,
- podatki i opłaty wyszczególnione w fakturach wystawionych końcowym odbiorcom przemysłowym i uznane za niepodlegające zwrotowi. Pozycje opisane w tym punkcie zostaną zawarte w zebranych danych w ramach poziomu cen: „Ceny bez VAT i innych podatków podlegających zwrotowi”,
- podatek od wartości dodanej (VAT) i inne podatki podlegające zwrotowi, wyszczególnione w fakturach wystawionych końcowym odbiorcom przemysłowym. Pozycje opisane w tym punkcie zostaną zawarte w zebranych danych w ramach poziomu cen: „Ceny zawierające wszystkie podatki, opłaty i VAT”.

Stosowne podatki, opłaty, opłaty niebędące podatkami i inne opłaty, w tym opłaty skarbowe, obejmują:

- podatek od wartości dodanej,

- opłaty koncesyjne. Są to zazwyczaj licencje i opłaty za wykorzystanie terenu i własności prywatnej lub państwowej na potrzeby sieci lub innych instalacji gazowych,
- podatki lub opłaty ekologiczne. Pozycja ta dotyczy zazwyczaj wspierania odnawialnych źródeł energii lub kogeneracji albo opłat za emisje CO₂, SO₂ lub innych substancji przyczyniających się do zmian klimatu,
- inne podatki lub opłaty związane z sektorem energetycznym: zobowiązania lub opłaty z tytułu świadczenia usług publicznych, opłaty służące finansowaniu organów regulacyjnych sektora energetycznego,
- inne podatki lub opłaty niezwiązane z sektorem energetycznym: krajowe, lokalne lub regionalne podatki z tytułu zużycia energii, podatki z tytułu dystrybucji gazu itd.

Podatki dochodowe, podatki od nieruchomości, olej napędowy, podatki drogowe, podatki z tytułu licencji tele- i radiokomunikacyjnych i reklam, opłaty licencyjne, podatki związane z odpadami nie są uwzględniane i nie są ujmowane w opisie, ponieważ stanowią one niewątpliwie część kosztów ponoszonych przez operatorów i mają zastosowanie także do innych branż lub rodzajów działalności.

- n) W państwach członkowskich, w których jedno przedsiębiorstwo dokonuje całej sprzedaży przemysłowej, informacje takie mogą zostać przekazane przez to przedsiębiorstwo. W państwach członkowskich, w których działa więcej przedsiębiorstw, informacje powinny zostać przekazane przez niezależny organ statystyczny.

ZAŁĄCZNIK II

CENY ENERGII ELEKTRYCZNEJ

Ceny energii elektrycznej dla końcowych odbiorców przemysłowych ⁽¹⁾ należy zebrać i opracować zgodnie z następującą metodologią:

- a) Należy zbierać ceny płacone przez końcowych odbiorców przemysłowych dokonujących zakupu energii elektrycznej na własne potrzeby.
- b) Uwzględnia się wszystkie rodzaje przemysłowego wykorzystania energii elektrycznej.
- c) Rejestrowanie cen opiera się na systemie zakresów standardowego zużycia określonych na podstawie rocznego zużycia energii elektrycznej.
- d) Ceny należy zbierać dwa razy w roku, na początku każdego półrocza (styczeń i lipiec); będą one stanowić średnią cenę energii elektrycznej płaconą przez końcowego odbiorcę przemysłowego w poprzednim półroczu. Pierwsze sprawozdanie zawierające dane dotyczące cen dla Eurostatu będzie dotyczyło sytuacji z dnia 1 stycznia 2008 r.
- e) Ceny należy wyrażać w walucie krajowej za 1 kWh.
- f) Ceny muszą zawierać wszystkie pobierane opłaty: opłaty sieciowe plus zużyta energia minus ewentualne rabaty lub premie plus inne opłaty (opłaty z tytułu mocy produkcyjnych, koszty sprzedaży, najem licznika itd.). Opłaty instalacyjne nie są uwzględniane.
- g) Ceny należy zarejestrować jako średnie ceny krajowe.
- h) Państwa członkowskie opracowują i wdrażają opłacalne procedury w celu zapewnienia reprezentatywnego systemu przetwarzania danych opartego na następujących zasadach:
 - ceny odzwierciedlają średnie ważone ceny, przy czym jako współczynnik wagowy stosowane są udziały rynkowe zbadanych dostawców energii elektrycznej. Średnia arytmetyczna cen będzie podawana wyłącznie w przypadkach, gdy nie ma możliwości obliczenia średniej ważonej. W każdym przypadku państwo członkowskie gwarantuje, że badanie obejmuje reprezentatywną część rynku krajowego,
 - udziały rynkowe powinny być oparte na ilości energii elektrycznej, za jaką dostawca wystawił faktury dla końcowych odbiorców przemysłowych. W miarę możliwości udziały rynkowe należy obliczać osobno dla każdego zakresu standardowego zużycia. Informacjami wykorzystanymi przy obliczaniu średnich ważonych cen zarządza państwo członkowskie, przestrzegając zasad poufności,
 - w celu zachowania poufności dane odnoszące się do cen będą przekazywane tylko wówczas, jeśli w danym państwie członkowskim jest przynajmniej trzech odbiorców końcowych w każdej z kategorii określonych w lit. j).
- i) Należy przekazać trzy poziomy cen:
 - ceny bez podatków i opłat,
 - ceny bez VAT i innych podatków podlegających zwrotowi,
 - ceny zawierające wszystkie podatki, opłaty i VAT.
- j) Ceny energii elektrycznej zostaną obliczone dla następujących kategorii końcowych odbiorców przemysłowych:

Końcowi odbiorcy przemysłowi	Roczne zużycie energii elektrycznej (MWh)	
	Najniższe	Najwyższe
Zakres IA		< 20
Zakres IB	20	< 500
Zakres IC	500	< 2 000
Zakres ID	2 000	< 20 000
Zakres IE	20 000	< 70 000
Zakres IF	70 000	<= 150 000

⁽¹⁾ Pojęcie „końcowi odbiorcy przemysłowi” może obejmować innych odbiorców, niebędących osobami fizycznymi.

- k) Co dwa lata Eurostatowi wraz ze styczniowym sprawozdaniem dotyczącym cen przekazane zostaną informacje dotyczące zastosowanego systemu przetwarzania danych, w szczególności: opis badania i jego zakres (liczba zbadanych dostawców, łączny odsetek reprezentowanego rynku itd.) oraz kryteria wykorzystane przy obliczaniu średnich ważonych cen oraz łącznego zużycia dla każdego zakresu. Pierwsze sprawozdanie dotyczące systemu przetwarzania danych będzie dotyczyło sytuacji z dnia 1 stycznia 2008 r.
- l) Raz do roku Eurostatowi wraz ze styczniowym sprawozdaniem dotyczącym cen przekazane zostaną informacje dotyczące głównych średnich cech i czynników wpływających na zebrane ceny dla każdego zakresu zużycia.

Informacje te zawierają:

- średnie współczynniki obciążenia dla końcowych odbiorców przemysłowych, odpowiadające każdemu zakresowi zużycia, obliczone na podstawie całkowitej dostarczonej energii i średniego maksymalnego zapotrzebowania,
 - tabelę określającą granice napięcia dla poszczególnych państw,
 - opis opłat stałych, z tytułu najmu licznika lub innych opłat istotnych na poziomie krajowym.
- m) Raz do roku wraz ze styczniowym sprawozdaniem dotyczącym cen należy również przekazać informacje dotyczące stawek i metody obliczania, jak również opis podatków nakładanych na sprzedaż energii elektrycznej końcowym odbiorcom przemysłowym. Opis musi zawierać wszelkie opłaty niebędące podatkami, obejmujące koszty systemu, oraz zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych.

Opis podatków zawiera trzy wyraźnie oddzielone sekcje:

- podatki, opłaty, opłaty niebędące podatkami i inne opłaty, w tym opłaty skarbowe, niewyszczególnione w fakturach wystawionych końcowemu odbiorcy przemysłowemu. Pozycje opisane w tym punkcie zostaną zawarte w zebranych danych w ramach poziomu cen: „Ceny bez podatków i opłat”,
- podatki i opłaty wyszczególnione w fakturach wystawionych końcowym odbiorcom przemysłowym i uznane za niepodlegające zwrotowi. Pozycje opisane w tym punkcie zostaną zawarte w zebranych danych w ramach poziomu cen: „Ceny bez VAT i innych podatków podlegających zwrotowi”,
- podatek od wartości dodanej (VAT) i inne podatki podlegające zwrotowi wyszczególnione w fakturach wystawionych końcowym odbiorcom przemysłowym. Pozycje opisane w tym punkcie zostaną zawarte w zebranych danych w ramach poziomu cen: „Ceny zawierające wszystkie podatki, opłaty i VAT”.

Stosowne podatki, opłaty, opłaty niebędące podatkami i inne opłaty, w tym opłaty skarbowe, obejmują:

- podatek od wartości dodanej,
- opłaty koncesyjne. Są to zazwyczaj licencje i opłaty za wykorzystanie terenu i własności prywatnej lub państwowej na potrzeby sieci lub innych instalacji elektroenergetycznych,
- podatki lub opłaty ekologiczne. Pozycja ta dotyczy zazwyczaj wspierania odnawialnych źródeł energii lub kogeneracji albo opłat za emisje CO₂, SO₂ lub innych substancji przyczyniających się do zmian klimatu,
- podatki związane z energią jądrową i inne podatki związane z czynnościami kontrolnymi: opłaty związane z likwidacją obiektów jądrowych, opłaty z tytułu kontroli, opłaty związane z instalacjami jądrowymi itd.,
- inne podatki lub opłaty związane z sektorem energetycznym: zobowiązania lub opłaty z tytułu świadczenia usług publicznych, opłaty służące finansowaniu organów regulacyjnych sektora energetycznego itd.,
- inne podatki lub opłaty niezwiązane z sektorem energetycznym: krajowe, lokalne lub regionalne podatki z tytułu zużycia energii, podatki z tytułu dystrybucji gazu itd.

Podatki dochodowe, podatki od nieruchomości, akcyza na produkty ropopochodne i paliwa inne niż wykorzystywane do produkcji energii elektrycznej, olej napędowy, podatki drogowe, podatki z tytułu licencji tele- i radiokomunikacyjnych i reklam, opłaty licencyjne, podatki związane z odpadami nie są uwzględniane i nie są ujmowane w opisie, ponieważ stanowią one niewątpliwie część kosztów ponoszonych przez operatorów i mają zastosowanie także do innych branż lub rodzajów działalności.

- n) Raz do roku Eurostatowi wraz ze styczniowym sprawozdaniem dotyczącym cen przekazane zostanie zestawienie głównych składników cen energii elektrycznej. Zestawienie głównych składników cen energii elektrycznej zostanie oparte na następującej metodologii:

Całkowita cena energii elektrycznej dla danego zakresu zużycia stanowi sumę cen „przesyłu”, cen „energii i dostaw” (od momentu wytworzenia do momentu sprzedaży, z wyjątkiem sieci) oraz wszystkich podatków i opłat:

- cena „przesyłu” stanowi stosunek przychodów z opłat za przesył i dystrybucję do odpowiadającej im ilości kWh na zakres zużycia (jeżeli jest możliwe uzyskanie informacji na ten temat). Jeżeli nie jest możliwe uzyskanie informacji na temat oddzielnych ilości kWh na dany zakres, należy podać wartość szacunkową,
- cena „energii i dostaw” to cena całkowita minus cena „przesyłu” oraz minus wszystkie podatki i opłaty,
- podatki i opłaty. Dla tego składnika wprowadza się dodatkowy podział:
 - podatki i opłaty nakładane na ceny „przesyłu”,
 - podatki i opłaty nakładane na ceny „energii i dostaw”,
 - VAT i inne podatki podlegające zwrotowi.

UWAGA: Jeżeli usługi uzupełniające zostały określone oddzielnie, mogą być włączone do jednego z dwóch głównych składników w następujący sposób:

- cena „przesyłu” obejmuje następujące koszty: opłaty za przesył i dystrybucję, straty związane z przesyłem i dystrybucją, koszty sieci, koszty usług posprzedażnych, koszty serwisowania systemu i najem liczników,
 - cena „energii i dostaw” obejmuje następujące koszty: wytwarzanie, agregowanie, bilansowanie energii, koszty dostarczonej energii, obsługa klienta, zarządzanie obsługą klienta, pomiary i inne koszty związane z dostawą,
 - pozostałe koszty szczególne. Pozycja ta obejmuje koszty, które nie stanowią kosztów sieciowych, kosztów energii i dostaw ani podatków. Jeżeli takie koszty zaistnieją, zostaną one wykazane oddzielnie.
- o) W państwach członkowskich, w których jedno przedsiębiorstwo dokonuje całej sprzedaży przemysłowej, informacje takie mogą zostać przekazane przez to przedsiębiorstwo. W państwach członkowskich, w których działa więcej przedsiębiorstw, informacje powinny zostać przekazane przez niezależny organ statystyczny.

ZAŁĄCZNIK III

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian

(o których mowa w art. 10)

Dyrektywa Rady 90/377/EWG
(Dz.U. L 185 z 17.7.1990, s. 16).

Dyrektywa Komisji 93/87/EWG
(Dz.U. L 277 z 10.11.1993, s. 32).

Załącznik I do Aktu przystąpienia z 1994 r.
(Dz.U. C 241 z 29.8.1994, s. 21).

Punkt 12 A.3. a) i b) załącznika II do Aktu przystąpienia
z 1994 r.
(Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 33).

Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 Parlamentu
Europejskiego i Rady
(Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

Wyłącznie załącznik I pkt 3

Dyrektywa Rady 2006/108/WE
(Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 414).

Jedynie w odniesieniu do odesłań do dyrektywy
90/377/EWG w art. 1 oraz pkt 1 lit. a) i b) załącznika I.

Decyzja Komisji 2007/394/WE
(Dz.U. L 148 z 9.6.2007, s. 11).

CZĘŚĆ B

Lista terminów przeniesienia do prawa krajowego

(o których mowa w art. 10)

Dyrektywa	Termin przeniesienia
90/377/EWG	30 lipca 1991 r.
93/87/EWG	—
2006/108/WE	1 stycznia 2007 r.

ZAŁĄCZNIK IV

Tabela korelacji

Dyrektywa 90/377/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 ust. 1 zdanie pierwsze	Artykuł 2 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 2 ust. 1 zdanie drugie	Artykuł ust. 1 akapit drugi
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 2 ust. 2
Artykuł 2 ust. 3 zdanie pierwsze	Artykuł 2 ust. 3 akapit pierwszy
Artykuł 2 ust. 3 zdanie drugie	—
Artykuł 2 ust. 3 zdanie trzecie	Artykuł 2 ust. 3 akapit drugi
Artykuły 3–5	Artykuły 3–5
Artykuł 6 zdanie pierwsze	Artykuł 6 akapit pierwszy zdanie pierwsze
—	Artykuł 6 akapit pierwszy zdanie drugie, nowe
Artykuł 6 zdanie drugie	Artykuł 6 akapit drugi
Artykuł 7 ust. 1 i 2	Artykuł 7
Artykuł 7 ust. 3	—
Artykuł 8	Artykuł 8
Artykuł 9 ust. 1	—
Artykuł 9 ust. 2 zdanie pierwsze	Artykuł 9 akapit pierwszy
Artykuł 9 akapit drugi zdanie drugie	Artykuł 9 akapit drugi
—	Artykuły 10 i 11
Artykuł 10	Artykuł 12
Załączniki I i II	Załączniki I i II
—	Załącznik III
—	Załącznik IV